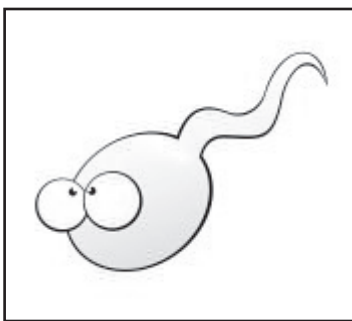

Ordinaire bezuiniging

“Ich koom oet Mestreech, hōb superzaod en ich heit Edje”.

Met deze woorden opende de Kerkraadse carnavalsartiesten van ‘Ummer d’r Neaver’ het afgelopen carnavalsseizoen hun parodie op de megapopulaire hit van de Zuid-Koreaanse artiest ‘Psy’. Zij bezongen in hun carnavalslied ‘Edje Hoube Style’ Limburgs bekendste zaaddonor Ed Houben uit Maastricht. Houben, die tot zijn vierendertigste als maagd bij zijn moeder op zolder woonde, heeft nu, op zijn drieënveertigste, al meer dan honderd vrouwen geholpen met hun kindervens.

De man die van zijn hobby zijn beroep maakte, zo wordt hij ook wel beschreven. Een hobby die hem mogelijk duur komt te staan. De gemeente Maastricht heeft namelijk de jacht geopend op de biologische vaders van niet-erkende kinderen van bijstandsmoeders. In de afgelopen periode zijn vele Maastrichtse bijstandsmoeders door de gemeente benaderd om de naam van de verwekker van hun kind bekend te maken. Het doel van deze aanpak is het innen van de onderhoudsbijdrage van de biologische vader. De achterliggende gedachte is dat vaders de verantwoordelijkheid moeten nemen voor hun kind. De uitkering van de moeder wordt dan naar beneden bijgesteld. Maastricht heeft op deze wijze tot dusver reeds twee à drie ton op uitkeringen bespaard. Wellicht is een deel van die opbrengst aan Ed toe te schrijven...

Andere gemeenten in Nederland volgen het Maastrichtse voorbeeld. Ook in Roermond en wellicht in de gemeente Maasgouw worden moeders door de gemeente verzocht de naam van de verwekker te openbaren, opdat een financiële bijdrage kan worden geïnd.

Een pikant detail is dat de gemeente bij het innen van voornoemde financiële bijdrage volledig uit mag gaan van de informatie die de moeder aan hen verstrekt. Ook wanneer die mannen hun vaderschap ontkennen. De gemeente kan dan naar de rechter stap-

pen om toestemming te verkrijgen de bijstand te verhalen.

Bij een inningsverzoek door de Gemeente Rotterdam oordeelde de rechter over een (vermeende) vader die de zaak op zijn beloop had gelaten, dat deze, nu hij geen verweer had gevoerd, aangesproken kon worden voor een financiële bijdrage. “Of hij wel of niet de vader is, is geen onderzoeksvraag in deze zaak” zo oordeelde de rechter. “Ik baseer mij in dit geval louter op de informatie van de gemeente”.

Mocht ook de Gemeente Maasgouw deze ontwikkeling volgen, dan zou het dus zomaar kunnen dat u één dezer dagen een brief van de gemeente op uw deurmat aantreft. In die brief wordt u als moeder verzocht de naam van de donor te openbaren.

De beweerdelijk biologische vader van het kind krijgt vervolgens ook een brief met als thema het gemeen(telijk) terugvorderen van bijstand.

De bezuinigingspolitiek neemt ook op gemeentelijk niveau groteske en absurde vormen aan. De bezuinigingsmaatregel om uitkeringen (deels) terug te laten betalen door een biologische vader kan immers ook in gezinnen voor grote commotie zorgen. Moeders en kinderen kunnen ongewenst geconfronteerd worden met een donor die er bewust voor heeft gekozen zijn (anonieme) bijdrage aan het gezin te beperken tot een stukje DNA.

U begrijpt: als de gemeente een poging doet om een deel van een verleende bijstandsuitkering van u terug te vorderen, dan kan dit ingrijpende gevolgen hebben en is adequate juridische bijstand van groot belang. Uw rechtshulpdonor staat dan voor u klaar om de gevolgen voor u van deze (letterlijk) ordinaire bezuinigingsmaatregel aan te vechten.

Mr. Ed Geerlings

Dronkers & Dronkers
ADVOCATEN

Roerkade 8 • 6041 KZ Roermond • 0475-723333
Brusselsestraat 42 • 6211 PG Maastricht • 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl • info@dd-advocaten.nl